

[Annelise Gotfredsen]

Det må også fremhæves, at miljøet ikke svovlforurenes gennem brug af kernekraft, og det er nok disse forureningsgener, som et umådelig usandsynligt kernekraftuheld skal sammenlignes med. Vi ved, at disse forureningsgener rundt om i verden og også i Danmark bevirker kræftdødsfald og sygdomme i øvrigt. Disse opstår ikke ved den daglige brug af kernekraft, og det er urimeligt ikke at sammenligne virkningerne af et meget usandsynligt kernekraftuheld med de virkninger, der er ved den daglige brug af energi skabt af kul. Men specielt må man sige, at den særlige drivhuseffekt, som af mange betragtes som en af de største forureningsfarer, ikke opstår ved afbrænding af kernebrændsel, men ved alle andre, fossile brændstoffer.

Vi er imidlertid fra konservativ side ganske afslappede over for indførelse af kernekraft. Vi betragter den som en energikilde som alle andre energikilder med fordele og ulemper som alle andre. Disse spørgsmål må naturligvis grundigt overvejes.

Også spørgsmålet om forsyningssikkerheden skal afvejes. Det er jo ikke et fjernt mystisk begreb. Forsyningssikkerhed kan måles i kroner og øre. Betaler vi for meget for energi, selv om det er en sikker energi, der er til rådighed i rigelige mængder, betyder det nedsat konkurrencedygtighed for erhvervene og dermed tab af arbejdspladser.

Derfor er beregninger over fremtidens elbehov og økonomien i kernekraft overordentlig væsentlige elementer i diskussionen, og vi vil afvente den redegørelse, som vi har fået stillet i udsigt til efteråret 1984, inden vi tager endelig stilling til spørgsmålet om kernekraft.

Skrumsager Skau (V):

Miljøministerens redegørelse om affalds- og sikkerhedsproblemer ved anvendelse af a-kraft i Danmark udgør et godt, tilstrækkeligt og udmærket udgangspunkt for en politisk vurdering af eventuelt at indføre kernekraft i Danmark, et spørgsmål, som inden en endelig beslutning skal lægges ud til en folkeafstemning.

Det, der står tilbage, er en vurdering af økonomien ved kernekraftforbrugsudviklingen og en vurdering af udviklingen i forbedrede kernekraftsystemer og andre energiformer samt en vurdering af behovet for yderli-

gere udbygning af en flerstrengt energiforsyning, som der allerede blev givet tilslutning til her i salen for 4½ år siden, og som skal sikre os mod energikatastrofer og også sikre vores energiforsyning.

Af konklusionerne i de forelagte rapporter om sikkerheden ved a-kraftværker udarbejdet på grundlag af erfaringer og også teoretiske modeller, siges det ganske klart, at sikkerheden er nær de 100 pct., det vil sige betydelig større ved a-kraftværker, selv om man bor lige op ad værket, end sikkerheden ved at gå over Rigsdagsgården.

Det får mig til at nævne, at en af mine forfædre i anledning af en af sine fødselsdage på sine ældre dage fik en dengang ultramoderne petroleumslampe, og hans reaktion var: ud med det skidt, det sprænger huset i luften! Sådan er vores reaktioner jo ofte, når vi stilles over for nye ting, ting, som vi endnu ikke er helt fortrolige med.

A-kraftværker har vi nu haft i mange år, og vi har dem meget tæt ved de danske grænser. Vi har 25 års erfaring med a-kraftværker, og vi har foran os en rapport, som siger, at det værst tænkelige uheld kun vil ske mindre end én gang i løbet af en periode på 10 millioner år. Hvad er 10 millioner år? Ja, for 10 millioner år siden var Alperne ved at blive dannet og dermed også Middelhavet, og udviklingen af pattedyr og dermed mennesket var godt i gang.

Miljøstyrelsen har også fundet, at de 16 reserverede danske pladser til eventuelle a-kraftværker er at betragte som egnede og gode, og der er derfor ingen grund til at gå nærmere ind på dette spørgsmål.

Det er i salthorstundersøgelsen klart godtgjort, at det er muligt at opbevare det radioaktive affald på en fuldt betryggende måde i den danske undergrund. Her skal der også ved vurderingen tages hensyn til den mængde, som kommer frem. Affaldsmængden, som det fremgår af rapporten, fra en a-kraftproduktion over 25 år, som vil dække en tredjedel til en fjerdedel af vores samlede forbrug, vil kun fylde 700 m³ eller kun 28 m³ pr. år, og det svarer til en kasse, som har en størrelse af 3 m på hver led, og det er jo ikke så meget, og det er jo næsten ingenting i forhold til de affaldsmængder, som vores kulfyrede kraftværker udleder.

Det skal også med, når vi skal vurdere den foreslåede metode til oplagring af affaldet, at